

Posudek

diplomové práce vypracované Jiřím Chaloupkou
na téma „České a evropské koncernové právo - Východiska a perspektivy“

Předmětem posouzení je diplomová práce věnovaná prakticky významnému a teoreticky náročnému tématu. Zvolené téma je aktuální, a proto lze jeho volbě přisvědčit.

Členění práce je logické a respektuje metodu postupu od obecného ke zvláštnímu. Z obsahu práce je zřejmé i její dílčí srovnávací zaměření. První kapitola je věnována vymezení pojmu koncern a povaze i funkcím koncernového práva a (velmi stručně a obecně) jeho koncepci. Následuje pojednání o německém, francouzském a anglo-americkém přístupu ke koncernům a jejich srovnání. Dále se diplomant zabývá komunitární úpravou koncernového práva. Navazuje pak stručným pojednáním o platné české a - širším pojednáním - o navrhované české úpravě koncernového práva v předloze zákona o obchodních korporacích. V závěru diplomové práce shrnuje autor některé poznatky, k nimž dospěl zpracováním zvoleného tématu.

Ze způsobu splnění diplomového úkolu je patrné, že si autor vytvořil dobré odborné zázemí studiem reprezentativních tuzemských i zahraničních pramenů a je seznámen i s významnými zahraničními judikáty řešícími koncernovou problematiku. To se projevilo i v kvalitě diplomové práce. S použitými prameny pracuje diplomant způsobem odpovídajícím citačním standardům. I když je možné namítnout, že zařazením pojednání o anglickém a americkém přístupu k podnikatelským seskupením šel autor za rámec předmětu (názvu) diplomové práce, nekladu mu to k tíži, neboť právě tyto právní oblasti jsou podstatně méně zpracovány, než např. koncernové právo francouzské a zejména německé. Proto považuji rozšíření tématu práce za přínosné.

Z dílčích připomínek, resp. diskusních poznámek lze upozornit například na zjednodušující výklad teorie shareholder value a stakeholder value na str. 10 (kromě toho autor ne zcela přesně a bez bližší specifikace hovoří o akcionářích jako o vlastnících, byť je zřejmé, že vychází z anglosaských přístupů a jim odpovídající teorie). Na straně 19 v rámci pojednání o začlenění podle německého koncernového práva postrádám zmínku o důsledcích začlenění ve vztahu k závazkům začleněné společnosti. Výhrady mám též k autorovu názoru formulovanému na str. 27, že právní úprava skupin společnosti ve Francii v minulosti vycházela ze stejných zásad jako německá koncepce. Větší přesnost, resp. doplnění při obhajobě by si zasloužilo i autorovo srovnání německého a francouzského přístupu k vyrovnání újmy. Nejsem zcela zajedno s diplomantem, že ve druhém případě nemusí být každá jednotlivá újmy vyrovnána. Vždyť *contrepartie* (protiplnění) není nic jiného než zahlazení újmy. Rozdíl je spíše v časovém horizontu tohoto zahlazení. Francouzský přístup je navíc přísnější v tom, že umožňuje způsobení újmy, resp. poskytnutí příspěvku jen v seskupení, které má zvláštní kvalitu, což německé

koncernové právo nepožaduje. Na straně 31 (poslední odstavec) se hovoří o schválení určitých obchodů představenstvem a dozorčí radou, čímž se pomíjí typicky monistická organizační struktura francouzských akciových společností.

Přes tyto – spíše drobné připomínky – považuji posuzovanou diplomovou práci za velmi zdařilou a způsobilou obhajoby. Doporučuji klasifikovat ji známkou „výborně“.

Praha, 13. prosince 2010

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce